

vorlige forseelser, lige som det kendes andre steder i Arbejdsministeriets lovgivning.

I § 13, stk. 1, er der tænkt på de mindre alvorlige, til dels uagtsomme forseelser, og det fastslås, at i de tilfælde skal de modtagne tilskud tilbagebetales.

I § 13, stk. 2, er der tænkt på de mere alvorlige forseelser, hvor politianmeldelse og straffesag kan komme på tale. Her skal med urette modtagne tilskud naturligvis også tilbagebetales, og der kan tillige træffes beslutning om, at den pågældende for en periode udelukkes fra at modtage tilskud til projekter fra Socialfonden. I mindre alvorlige tilfælde tænkes på en periode af 5 års varighed, mens der i mere alvorlige tilfælde kan blive tale om fuldstændig udelukkelse for fremtiden.

Til § 14

Ifølge EU-traktatens artikel 5 er Danmark forpligtet til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten, eller af retsakter foretaget af EU's institutioner. Medlemslandene skal endvidere lette Den Europæiske Unions gennemførelse af dens opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe traktatens målsætning i fare.

Ved strukturfundsreformen i 1988 skete der en væsentlig reform på Socialfundsområdet. Indsatsen blev mere målrettet, der blev fokuseret kraftigt på de mest underudviklede områder indenfor EU, indsatsen skulle nu koordineres i højere grad mellem fondene. Og som noget meget afgørende blev administrationen omlagt i EU-Kommissionen fra en central godkendelse af alle enkeltansøgninger, på baggrund af fremsendte indstillinger fra de enkelte medlemslande, til en programadministration, hvorefter det er op til det enkelte medlemsland at gennemføre programmet, herunder at sikre en tilfredsstillende programadministration.

Situationen var således ny for såvel EU-Kommissionen som medlemslandene den 1.1.1990, da 1988-reformen iværksattes for Socialfondens vedkommende. Gennem årene op til reformen af 1988-reformen i 1993 og frem til nu, er administrationspraksis og kravene hertil blevet tilpasset og forfinet i takt med dels fællesskabets, dels medlemslandenes behov og ønsker. Samtidig er budget- og økonomistyringsredskaberne forbedret både i EU-Kommissionen og i Danmark. Det samme gælder analyseredskaberne.

Sideløbende hermed er der fremsat flere krav om klarhed, gennemsigtighed, koordination og samvirken mellem og af fondene. Kontrollen med midler-

nes rette anvendelse og effekten heraf er også blevet mere intens, ikke mindst som følge af Europaparlamentets stærkere markering af dets interesse for middelanvendelsen. Parallelt hermed har Revisionsretten i Luxembourg, Rigsrevisionen i Danmark samt EU-Kommissionens egne kontrolafdelinger tillagt samme bestræbelser en stærkt øget vægt. 1993-reformen tager i udstrakt grad højde herfor.

Forvaltningen af Socialfondsmidler i Danmark sker principielt efter samme generelle og overordnede regler som den nationale administrative indsats i øvrigt. EU-midlerne behandles således med samme omhu som danske penge.

Det særlige kendetegn ved Socialfondsadministrationen i forhold til den ordinære danske indsats er, at der administreres tilskud, som har deres grundlæggende »hjemmel« i forordninger, der gennemføres via programmer.

Disse forordningers indhold er blevet særligt tilpasset de enkelte landes ønsker og behov gennem en fælles aftale mellem EU-Kommissionen og det enkelte medlemsland i et program.

I Rammeforordningen (2081/93) Art. 4 er den generelle metode for gennemførelsen af målsætninger og opgaver beskrevet således:

»1. EF-indsatsen udformes som et supplement til de tilsvarende nationale aktioner (foranstaltninger) eller som et bidrag til disse. Den fastlægges ved et snævert samråd mellem Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de kompetente myndigheder og organer, herunder, inden for rammerne af de bestemmelser, der følger af den enkelte medlemsstats institutionelle regler og gældende praksis, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, som medlemsstaten har udpeget på nationalt, regionalt, lokalt eller andet plan, idet disse alle er partnere med et fælles mål. Dette samråd kaldes i det følgende »partnerskab«. Partnerskabet omfatter forberedelse, finansiering, samt forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering af aktionerne.

Partnerskabet gennemføres på en sådan måde, at hver enkelt partners institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser respekteres.«

Kravene fra EU-forordninger og retningslinier er i øvrigt som følger:

De relevante forordninger er for Socialfondens vedkommende Rammeforordningen, Samordningsforordningen og Socialfondsforordningen. I Samordningsforordningens artikel 19 præciseres videre, at den finansielle støtte fra strukturfondene er omfattet af de regler, der gælder for fondene i medfør af Finansforordningen.